

בש"פ 5091/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5091/17

כבוד השופט ע' פוגלמן
פלוני

לפני:
העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל
ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב'
השופט א' פורת) במ"ת 50999-03-17 מיום
15.6.2017

המשיבה:

תאריך הישיבה: ח' בתמוז התשע"ז (2.7.2017)

בשם העורר: עו"ד אולג פרגין

בשם המשיבה: עו"ד הדר פרנקל

החלטה

ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט א' פורת) מיום 15.6.2017, בגדרה דחה בית המשפט בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצר העורר עד תום ההליכים.

1. ביום 23.2.2017 הוגש נגד העורר כתב אישום המחזיק שני אישומים. בגדרי האישום הראשון מתוארות עבירות מין רבות שביצע העורר בבתה הקטינה (ילידת 2006) של בת-זוגו בין השנים 2015-2017. בגין המתואר מיוחס לעורר ביצוע שתי עבירות של אינוס קטינה בידי בן משפחה; מעשה סדום בקטינה בידי בן משפחה; וריבוי עבירות של מעשה מגונה בקטינה בידי בן משפחה. על-פי עובדות האישום השני בכתב האישום, במהלך חודש דצמבר 2016 נקט העורר עמוד 1

באלימות כלפי בת נוספת של בת זוגו, קטינה גם היא. בגין האמור באישום זה מיוחס לעורר ביצוע עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון שהתקיים בבקשה ביום 2.4.2017 הסכים בא-כוח העורר לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר, אך טען לעניין עוצמתן. בהחלטתו מיום 6.4.2017 קיבל בית המשפט המחוזי את בקשת המדינה והורה על מעצר העורר עד תום ההליכים. בית המשפט סקר באריכות את המכלול הראייתי שהונח בפניו, וקבע כי די בו כדי להקים תשתית ראיתית לכאורית להוכחת המיוחס למשיב. עוד נקבע, כי בהתחשב בחומרת המעשים ובעברו הפלילי המכביד של המשיב, אין מקום לבחינת חלופת מעצר בעניינו. צוין, כי קיים גם חשש ממשי לשיבוש הליכים בעבירות כגון-דא משטרם נשמעו עדויות המתלוננות ואמן, שיקול נוסף המטה את הכף להורות על מעצר העורר.

3. ביום 3.6.2017 הגיש העורר בקשה לעיון חוזר בהחלטה האמורה. בבקשתו פירט העורר כי טרם ניתנה תשובה מפורטת לכתב האישום בתיק העיקרי, בשל מחלוקת בין הצדדים באשר לחומרי החקירה הרלוונטיים. בצד זאת דווח כי בדיון האחרון שהתקיים בתיק ביום 22.5.2017 קבע בית המשפט חמישה מועדים להמשך שמיעת ההוכחות בחודש דצמבר 2017, כאשר הובהר כי לא ניתן להקדים את המועדים האמורים נוכח אילוצי יומן בית המשפט והעומס המוטל עליו. המשיב הדגיש בבקשתו כי למעשה שמיעת התיק תחל בסמוך לחלוף 9 חודשים מיום הגשת כתב אישום. נטען, כי קביעת מועדים כה מאוחרים לשמיעת ההוכחות מהווה שינוי נסיבות המצדיק שקילה מחודשת של ההחלטה למעצר העורר עד תום ההליכים או לכל הפחות השמתו במעצר בפיקוח אלקטרוני.

ביום 15.6.2017 דחה בית המשפט המחוזי את בקשת העורר. נקבע כי המעשים המיוחסים לעורר כמו גם עברו הפלילי מצדיקים מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, גם בהינתן המועדים הרחוקים שנקבעו בתיק העיקרי, שכן לא ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו בשלב זה על-ידי שחרור לחלופת מעצר. בצד זאת צוין, כי לאחר שיתקיימו חמשת הדיונים הקבועים בתיק העיקרי לחודש דצמבר, יהא באפשרות העורר לפנות בבקשה נוספת לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו, שאז ניתן יהיה להעריך באופן מושכל את סיכוי הרשתתו.

4. כלפי החלטה זו הוגש הערר דנא, בגדרו נטען כי שגה בית משפט קמא עת נמנע מלבחון חלופת מעצר בעניינו של העורר, גם בהינתן המועדים שנקבעו בתיק העיקרי. בהקשר זה מפנה העורר לפסיקת בית משפט זה לפיה הזמן הצפוי לעבור עד לתחילת בירור האשמה יכול להוות, כשלעצמו, הצדקה לעיון חוזר בהחלטה הנוגעת לתנאי מעצר. העורר מפרט כי כתב האישום שהוגש נגדו מונה 25 עדי תביעה, כך ששמיעת התיק העיקרי, אשר תחל ימים בודדים עובר לתקופה הקבועה בסעיף 61(א) לחוק המעצרים, תמשך זמן רב מעבר לתקופה זו ותצריך הגשת בקשות לא מועטות לבית משפט זה לפי סעיף 62 לחוק האמור. הודגש, כי חלופת המעצר המוצעת בעניינו של העותר נמצאת בתל אביב וכוללת פיקוח רצוף וצמוד של שלושה מפקחים, כאשר עדי התביעה, ובהן גם המתלוננות, מתגוררים במעלות. לפיכך, לגישת העורר, במכלול הנסיבות, יש לקבל את הערר ולהורות על בחינת חלופת מעצר בעניינו, או לחילופין להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

5. בדיון שהתקיים בפני טען בא-כוח המשיבה כי אין מקום להיעתר לערר נוכח המסוכנות הנשקפת מן העורר, וזאת גם בהינתן המועדים שנקבעו לשמיעת התיק העיקרי. בהקשר לכך מפרטת המשיבה כי העורר הורשע לפני כ-20 שנה בביצוע עבירות מין חמורות בגין נשא בעונש של 10 שנות מאסר בפועל, וכי גם לאחר שחרורו הורשע בפלילים, כאשר

עברו הפלילי מונה 13 הרשעות קודמות. עוד דווח כי העורר מנסה ליצור קשר עם אמן של המתלוננות גם בעת הנוכחית, בניגוד לרצונה.

6. לאחר העיון ושמיעת טענות הצדדים מצאתי כי דין הערר להידחות. חומרת העבירות המיוחסות לעורר, בשילוב עם עברו הפלילי המכביד, מצביעים בבירור על הסכנה הטמונה בשחרורו לחלופת מעצר – לביטחון הציבור בכלל ולביטחון של המתלוננות בפרט. יתרה מכך, בעבירות מין שבוצעו במסגרת המשפחה, כאשר מרבית העדים הצפויים להעיד בתיק העיקרי הם בני משפחה, קיים חשש מובנה לשיבוש מהלכי משפט והשפעה על העדים (בש"פ 2952/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (6.5.2013)) – והמשיבה טענה לאינדיקציות לכך במהלך הדיון שהתקיים בפני. אכן, אין להתעלם מהקושי הטמון במועדים שנקבעו לתחילת שמיעת ההוכחות ובהתמשכות הצפויה למשפטו של העורר. עם זאת, נכון לעת הנוכחית, גורם זה אינו מכריע את הכף, נוכח עצמת המסוכנות הנשקפת מן העורר, שלא ניתן לעת הזו להפיגה באמצעות חלופה. ראוי עם זאת, כי בית המשפט המחוזי יעשה ככל הניתן, על מנת להחיש את ניהול משפטו של העורר ולקבוע מועדים נוספים וסמוכים בתיק העיקרי, והכל בהתאם לאילוצי יומנו.

הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, ח' בתמוז התשע"ז (2.7.2017).

ש ו פ ט